

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Dr. Cserteg Balázs ügyvéd által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - Dr. Kamarás Judit jogtanácsos által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Baranya Megyei Bíróság 2011. február hó 25. napján kelt, 8.G.20.936/2010/26. számú ítélete ellen az alperes részéről 27. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 297.110,- (kettőszázkilencvenhétezer-egyszáztíz) forint másodfokú eljárási költséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az állami adóhatóság felhívására 570.500,- (ötszázhetvenezer-ötszáz) fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a Ptk.389.§-a alapján kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 9.507.500,- Ft-ot, ebből 2.763.755,- Ft után 2009. október hó 17. napjától, 7.743.750,- Ft után 2010. január hó 9. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a Ptk.301/A.§ szerinti késedelmi kamatát, valamint 1.164.719,- Ft perköltséget, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A 2009. szeptember hó 30, 2009. szeptember hó 1. napján kiállított teljesítési jegyzőkönyvek, valamint az alperes képviseletében eljáró P. I. és G. J. tanúk egybehangzó vallomása alapján megállapította, hogy a peres felek között 2007. április hó 10, 2007. július 24. és 2009. május hó 20. napján létrejött

vállalkozási szerződéseket a felperes maradéktalanul teljesítette, így a vállalkozói díj megilleti. Álláspontja szerint P. I. a szerződésekben megjelölt képviselőtől, G. J.-tól kapott felhatalmazás alapján az alperes képviseletében jogosult volt a teljesítési jegyzőkönyvek aláírására. Utalt arra, hogy a jegyzőkönyvek nem minősülnek a Pp.196.§-ában írt teljes bizonyító erejű magánokiratnak, azonban az egyéb bizonyítékokkal egybevetve a teljesítés bizonyítására elegendőek, további bizonyítás szükségtelen. Megállapította, hogy a teljesítési jegyzőkönyvekben megjelölt próbaüzem tekintetében P. I. az alperes képviseletében - mivel a kikötés a szerződések módosítását jelenti - jognyilatkozat tételére nem volt jogosult, így a próbaüzem teljesülése a felek közötti jogviszony tartalmát, a vállalkozói díj esedékességét nem befolyásolja.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes jelentett be fellebbezést, fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a jelen perre még alkalmazandó 2011. január hó 1. napja előtt hatályos Pp.121/A.§-a alapján az elsőfokú bíróságnak a felek közötti kötelező előzetes egyeztetés hiánya miatt a pert meg kellett volna szüntetnie. Állította, hogy a felperes teljesítése nem bizonyított, mivel P. I., G. J. tanúk az alperessel perben állnak, az alperes versenytársának munkavállalói, így elfogultak, a teljesítési jegyzőkönyvek pedig nem felelnek meg a teljes bizonyító erejű magánokirat követelményeinek, illetve a jegyzőkönyveket aláíró tanúk alperes képviseletében nem járhattak el. Sételmezte, hogy az elsőfokú bíróság a próbaüzemre vonatkozó kikötést figyelmen kívül hagyta, nem vizsgálta a felperes késedelmes teljesítésének okát, a késedelemért fennálló felelősség meghatározása érdekében nem rendelt ki igazságügyi szakértőt. Állította, hogy próbaüzem nem történt, az elsőfokú bíróság tévesen hagyta figyelmen kívül W. T. tanú erre vonatkozó nyilatkozatát.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a jogvita eldöntéséhez szükséges tényállást helyesen állapította meg, a másodfokú bíróság azonban mellőzi az elsőfokú bíróság ítéletének 3. oldal második bekezdését, a felperes késedelmes teljesítésével, annak okaival kapcsolatos megállapításokat, mivel a 2007. április hó 10. napján kelt szerződés teljesítésének késedelmére alapítottn az alperes igényt a perben nem támasztott, így a késedelemre vonatkozó tényállítás a perbeli jogvita elbírálása szempontjából szükségtelen.

Az alperes fellebbezésével összefüggésben a másodfokú bíróság az alábbiakra utal:

Tévesen hivatkozott arra az alperes, hogy a Pp. 121/A.§-ban foglalt előzetes egyeztetés elmulasztása miatt a per megszüntetésének volna helye. Az elsőfokú

bíróság ítélete az előzetes kötelező egyeztetés hiányára alapított permegszüntetési kérelem mellőzése tárgyában indokolást nem tartalmaz, ezért a másodfokú bíróság az ítélet jogi indokolását az alábbiakkal egészíti ki:

A keresetlevél 2010. június hó 28. napján került benyújtásra, mely időpontban hatályos Pp.124.§ (2) bekezdése értelmében a bíróság a keresetlevelet - hiánypótlási felhívás kiadását mellőzve - idézés kibocsátása nélkül elutasítja, ha a jogi képviselővel eljáró fél keresetlevele nem tartalmazza a 121.§ (1) bekezdésében és a 121/A.§ (2) bekezdésének a) vagy b) pontjában foglaltakat, illetve, ha a jogi képviselő nem csatolta a meghatalmazását vagy elmulasztották az eljárási illeték megfizetésére vonatkozó kötelezettség teljesítését. A Pp.130.§ (1) bekezdés i) pontja szerint a bíróság a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasítja, ha a jogi képviselő által benyújtott keresetlevél nem tartalmazza a 121.§ (1) bekezdésében és a 121/A.§ (2) bekezdésének a) vagy b) pontjában foglaltakat, illetve a jogi képviselő nem csatolta a meghatalmazását vagy nem fizették meg az eljárási illetéket. A Pp.157.§ (1) bekezdés a) pontja értelmében a bíróság a pert akkor szünteti meg, ha a keresetlevelet már Pp.130.§ (1) bekezdés a)-h) pontja alapján idézés kibocsátása nélkül el kellett volna utasítani. A Pp.157.§ (1) bekezdés a) pontja tehát nem utal vissza az előzetes egyeztetés hiányát tartalmazó Pp.130.§ (1) bekezdés i) pontjára, az előzetes egyeztetés hiánya esetében a Pp.157.§ (1) bekezdés a) pontja nem alkalmazható, előzetes egyeztetés hiányában a per az érdemi tárgyalást követően nem szüntethető meg.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a megrendelő képviselője által igazolt teljesítést rögzítő okiratok (vállalkozási szerződések 7. pontja) alapján a felperesi vállalkozó a számla kibocsátására jogosult volt. Egyetért a másodfokú bíróság azzal, hogy P. I. és G. J. a kereset tárgyává tett szerződések teljesítése körében eljárhatott az alperes képviseletében. A 2009. szeptember hó 30, és 2009. október hó 1. napján kiállított teljesítési jegyzőkönyveket részben a 2009. május hó 20. napján kelt szerződés 5. pontjában a megrendelő alperes megbízottjaként megjelölt G. J., részben pedig a tanúk egybehangzó nyilatkozata szerint a 2007. április hó 10, és 2009. július 24. napján kelt szerződések 5. pontjában alperes megbízottjaként megjelölt G. J. felhatalmazása alapján eljáró P. I. írta alá. Peres felek a szerződésben egyező akarattal megjelölték azokat a személyeket, akik a szerződés teljesítése során nyilatkozattételre jogosultak, így G. J. a munka átvételével, a teljesítés igazolásával kapcsolatos jognyilatkozat megtételére jogosult volt a szerződések alapján, míg P. I. eljárását a G. J.-től kapott meghatalmazás alapozza meg. Kiemeli e tekintetben a másodfokú bíróság azt, hogy a teljesítési jegyzőkönyvek az alperes hivatalos helyiségében készültek, alperes pedig saját helyiségében nyilvánvalóan olyan személy jelenlétét biztosította, aki nyilatkozattételre, képviseletre jogosult volt. Jelentősége van továbbá annak is, hogy a felek korábbi szerződéseinek teljesítése során - hasonlóan a perbeli esethez - alkalmanként szintén eltért a szerződésben megjelölt megbízott, és a teljesítésigazolást aláíró személye (2001. január hó 3, 2003. augusztus hó 14, 2004. július hó 2, 2005. június hó 14. napján kelt jegyzőkönyvek), mely körülmény arra utal, hogy alperes képviseletét a szerződésben megjelölt, illetve az általa

felhatalmazott személy is elláthatta. Utal arra is a másodfokú bíróság, hogy amennyiben alperes olyan személy jelenlétét biztosította saját hivatalos helyiségben, aki ténylegesen nyilatkozatot nem tehetett volna, képviseleti joggal nem rendelkezik, ez az alperes belső ügye. Felperes ugyanis alappal következtethetett a szerződésben megjelölt személy, a hivatalos helyiség, a korábbi évek gyakorlata alapján, hogy a teljesítési jegyzőkönyvet aláíró személyeknek képviseleti jogosultsága van, ezzel szemben alperes eredménnyel nem hivatkozhat arra, hogy a tudtával, beleegyezésével eljáró G. J. és P. I. képviseletre nem volt jogosult, alperes e körben tanúsított felróható magatartására tekintettel a Ptk.4.§ (4) bekezdése alapján szerződéses kötelezettsége alól nem szabadulhat.

Tévesen hivatkozott az alperes arra is, hogy a felperes teljesítése nem bizonyított. A fent már kifejtettek szerint az alperes képviselőjeként P. I. és G. J. aláírásukkal megerősítették, hogy a felperes a szerződésekben vállalt kötelezettségeinek maradéktalanul eleget tett, szerződési kötelezettségeit teljesítette. A csatolt igazolások nem felelnek meg a Pp.196.§ (1) bekezdésében foglalt, a teljes bizonyító erejű magánokiratra vonatkozó követelményeknek, ezért önmagában nem szolgálnak bizonyítékul arra, hogy a nyilatkozó az abban foglalt nyilatkozatot megtette, elfogadta, magára nézve kötelezőnek ismerte el, ezért e tények a perben bizonyításra szorultak. A kihallgatott P. I. és G. J. tanúk vallomása azonban a nyilatkozat megtételét, tartalmát, aláírását aggálytalanul igazolta, így az elsőfokú bíróság a Pp.206.§ (1) bekezdésében foglalt elvek alkalmazásával, belátása szerint, szabad mérlegelés útján helyesen állapította meg tényként, hogy alperes részéről a teljesítés igazolása megtörtént. Utal arra a másodfokú bíróság, hogy önmagában az, hogy a tanúk munkaviszonya az alperesnél megszűnt, munkabér-követelésüket munkaügyi perben érvényesítik, a tanúk elfogultságát nem teszi megállapíthatóvá. A tanúvallomások értékelésénél a tanú érdekelttségét, érintettségét figyelembe kell venni, azonban az érdekelttség nem feltétlenül zárja ki az elfogulatlan nyilatkozattételt. Az érdekelt tanú vallomásának bizonyító erejét a per egyéb adataival egybevetve kell megállapítani, önmagában az érintettség miatt a vallomást nem lehet „elvetni”. G. J. és P. I. tanúk vallomása egybehangzó volt, összhangban állt a csatolt okiratok (1. sorszám alatti szerződések, teljesítési jegyzőkönyvek és 15. sorszám alatt csatolt szerződések) tartalmával, mellőzésükre nincs ezért mód.

Kiemeli a másodfokú bíróság, hogy alperes a perben nem azt állította, hogy felperes a vállalkozási szerződéseket nem teljesítette, csupán arra hivatkozott, hogy a megfelelő teljesítés kétséges (24. sorszám alatti előkészítő irat), a teljesítési jegyzőkönyvben foglaltakat (3. sorszám alatti előkészítő irat), és azt vitatta, hogy az okiratokkal a felperes a teljesítést bizonyította. A polgári perekben a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el. Felperesre hárult ennek alapján annak bizonyítása, hogy a szerződéseket teljesítette, vállalkozói díjára igényt tarthat, a követelés esedékes. Alperes a felperes által állított és bizonyított teljesítéshez képest nem állított olyan tény, melyre nézve a Pp.164.§, Pp.141.§ alkalmazásának helye lett volna, tényállítás, és az ehhez kapcsolódó bizonyítási kötelezettség hiányában ezért az alperes alaptalanul sérelmezte azt, hogy az

elsőfokú bíróság a teljesítés vizsgálata érdekében igazságügyi szakértő kirendelését mellőzte.

Tévesen hivatkozott az alperes arra, hogy próbaüzem hiányában felperes a számlák kiállítására nem volt jogosult. A 2009. szeptember hó 30. napján felvett teljesítési jegyzőkönyvek szerint felperes a vállalkozói díjból fennmaradó 4.200.000,- Ft + ÁFA, illetve 1.995.000,- Ft + ÁFA összegű végszámla benyújtására két hónap próbaüzemet követően jogosult, a 2009. szeptember hó 1. napján kelt jegyzőkönyv ilyen feltételt nem tartalmaz. A fent már kifejtettek szerint a jegyzőkönyveket aláíró P. I. az alperes képviselőjében járt el, ezért mellőzi a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének 7. oldal negyedik bekezdésében foglalt jogi okfejtését. A jegyzőkönyvben foglaltak alapján a 2007. május hó 10. és 2009. július hó 24. napján kelt szerződések alapján még járó díj a felek közös megegyezésére tekintettel két hónap próbaüzem után volt esedékes. A felperes ezt a feltételt elfogadta, tudomásul vette, ennek figyelembevételével állította ki két hónap eltelte után, 2009. december hó 7. napján a 09/01269. számú és 2009. december hó 7. napján a 09/01267. számú számlákat. A perben az nem volt vitatott, hogy a próbaüzem lebonyolítása nem képezte a felperes feladatát, a szerződés erre vonatkozó rendelkezést nem tartalmazott, a teljesítési jegyzőkönyvek felperes ez irányú kötelezettségét nem rögzítették. A próbaüzem az alperes feladat-, érdekkörébe tartozott, a teljesítési jegyzőkönyv aláírásától számított két hónapon belül meg kellett volna valósítania. A teljesítési jegyzőkönyvek aláírásával a felperes a szerződés tárgyát az alperesnek átadta, alperesnek ettől az időponttól lehetősége volt a rendszer használatára, próbaüzemelésére. A felperesi igény szempontjából közömbös az, hogy az alperes lebonyolította-e ténylegesen a próbaüzemet, vagy a rendszert egyéb okból nem használhatta, a próbaüzemre nem került sor. A számla benyújtásának feltételeként meghatározott próbaüzemre biztosított két hónap letelt, ezért felperes a vállalkozói díj érvényesítésére jogosult. Minderre tekintettel tévesen hivatkozott arra is az alperes, hogy az elsőfokú bíróság alaptalanul mellőzte W. T. tanú vallomásának figyelembevételét, mivel a próbaüzem tényleges lebonyolításának a felperesi követelés esedékessége tekintetében nincs jelentősége.

A fenti indokokra figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése alaptalan volt, ezért a másodfokú eljárásban felmerült felperesi költségeket a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján köteles megtéríteni, mely a felperest képviselő ügyvéd 32/2003.(VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (5) bekezdése alapján megállapított munkadíját foglalja magába. Az alperes illeték-feljegyzési joga folytán le nem rótt illetékről a másodfokú bíróság a 6/1986.(VI. 26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján rendelkezett.

Pécs, 2011. június 8.

Dr. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. előadó
bíró, Dr. Zóka Ferenc s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő